

Naročnina mesečno 25 Din, za inozemstvo 40 Din — nedeljska izdaja celoletno 96 Din, za inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v Kapitarjevi ul. 6/III

Telefoni uredništva: dnevna služba 2050 — nočna 2996, 2994 in 2050

Izdaja vsak dan zjutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

Cek. račun: Ljubljana št. 10.650 in 10.349 za inzerate; Sarajevo št. 7563, Zagreb št. 39.011, Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitarjeva 6, telefon 2992

SLOVENE

Fronte boljševizma (K najnovejšim procesom v Nemčiji)

V dunajski »Reichspost« je visoka cerkvena osebnost iz Nemčije napisala nekaj potrebnih misli v zvezi s procesi proti nekaterim redovnikom, ki jih nemška sodišča preganjajo zaradi nemoralnih dejanj. Ker gotovo časopisje, neizvzameš onega, ki se zbira pod ostrejšim ljudske fronte, tudi pri nas z veliko naslado in s strupenim cinizmom razširja po našem podeželju vso grobijo, ki si jo pod večšo satansko taktiko nemškega propagandnega ministrstva večinoma vso izmišlja in jo nečedno razmazuje boljševiški del časopisja narodnega socializma, se nam zdi potrebno, da vsaj nekaj teh misli ponovimo in naše katoliško ljudstvo povabimo, da si jih osvoji, da ne bo brez orožja, kadar bo valil proti njemu gomile blata naš svobodni-selni tisk obenem z glasili naše ljudske fronte.

Berlinsko propagandno ministrstvo je izdalo stroga navodila vsemu nemškemu tisku, da mora o teh procesih čim obširneje poročati ter jih v tisku tako opremiti, da bodo čim bolj udarni. Kdo so tiste sile, ki stojijo za fermami propagandnega ministra? Kdo je tisti mož v sedanjih Nemčiji, ki v poltemi strankinega trušču vodi taktiko za to zločinsko borbo? Kot prvi izstrelk proti katolištvu so prišli znani procesi zaradi deviznih prestopkov po nekaterih samostanih. Na koncu so že dolgočasili in namenjenega cilja niso dosegli. Film je bilo torej treba odviti in ga nadomestiti z drugim, bolj temnim, bolj pikantnim. Treba je bilo poiskati temnejše poglavje iz revščine človeške narave, in sicer v dobro preračunjenem pričakovanju, da bo to poglavje vzbudilo več zanimanja. A kdo so tiste sile, ki to borbo vodijo? Brez vsakega dvoma to ni državni kancler in vodja nemškega naroda Hitler sam, niti veliko število ministrov njegove vlade. Pač pa je to sistematično blatenje je katoliške duhovščine in katolištva sploh hotel in ga potrebuje veliki inkvizitor narodnega socializma Alfred Rosenberg, ki mu pri njegovem delu vestno pomaga tista radikalna klika, ki se je po dogodkih iz junija 1933 povzpela na najbolj odgovorna mesta v stranki in državi. To so samo levičarski ljudje temnega porekla, ki so v narodnem socializmu ostali samo socialisti, ki so bili še včeraj boljševiki, so boljševiki ostali tudi pod rjavimi srjanci in ključastim križem in ki komaj čakajo, da jutri v zadnjem boljševičkem naporu stranko in državo naše pritegnejo in strogoljavijo vse tiste poštene in previdne konservativne pristaše narodnega socializma, ki morajo danes s priveznimi rokami gledati ta vdor kulturnega boljševizma v Nemčijo, ki so jo ravno oni rešili boljševiške revolucije. Na lanskem kongresu Kominterne v Moskvi so se pohvalno izrazili o položaju komunizma v Nemčiji. Takrat se nam je čudno zdelo, odkod ta samozadovoljnost o državi, ki je komunizem strla. Danes to drugače razumemo. Kominterni se nad narodnim socializmom bridko maščuje. Cesar ni dosegla z direktno akcijo, to si obeta, da doseže s posredovanjem sovražnika samega... Doseči pa hoče, da se najprej pred nemško in sploh pred vso svetovno javnostjo obrozga katoliško duhovništvo, a z njim vred tudi katolištvo kot takšno, kot nekaj nezdravega, nemoralnega in ogabnega, kar je treba brez usmiljenja zatreti. To je boljševizem, samo režija je druga, bolj demonska, ker se poslužuje laži.

V neznosnem šundru, ki so ga umetno razvili okrog teh procesov, v katerih je dovoljen samo napad, vsaka obramba pa je prepovedana, je levičarska, boljševiška struja v narodnem socializmu, izrabljajoč državno oblast, z enim samim zamahom dosegla več smotrov. Kulturno moč katolicizma so obrozgali in katolištvo potisnili v obrambo, ki je brezupna, ker so ji sleherni sredstva onemogočena. Pri katoliških samih so s peklensko preračunljivostjo omajali sploh vsako vero v možnost sporazuma z narodnim socializmom ter si tako preskrbeli nove, navidezno zakonite povere za nadaljnja preganjanja. Končno pa so, medtem ko v javnosti bučijo odmevi procesov, ki jih strankin aparat ožareva vestransko z bengalično lučjo brezvestnega tiska, skoraj neopazeno razdeljali neštevilo katoliških ustanov. Tako so razpustili skoraj že vse verske šole in učiteljsko osebje, oblateno z očitkom nemoralnosti, pognali na cesto, potem ko so zavodum v deviznih procesih pobrali premoženje. Tako so razpustili neštevilo katoliških karitativnih ustanov, bolnišnic, hiralnic, sirotišnic, jim »podržavili« premoženje, osebje pa pognali na cesto in ga nadomestili s svojimi lastnimi zanesljivimi ljudmi. Satanski načrt je to, da se umetno napravi burja, da je potem lažje neopazno pobirati in razkopavati. To pa se je v Nemčiji zgodilo in se dogaja. Med bobnenjem raznih, večinoma izmišljenih, procesov proti katoliškim duhovnikom in redovnikom so boljševiške struje v narodnem socializmu dosegle, da so skoraj vse kulturne ustanove katolištva demontirane. Saj časopisje samo ne ve povedati števila pregreškov. Devizni procesi so se izkazali absurdni. Pri sedanjih procesih vsled nemoralnosti je v bistvu isto. Sprva so pisali o 267 primerih, ki so padli potem na 200, potem že na 107 in jih je sedaj ostalo še komaj 50. Koliko pa je bilo teh primerov leta 1933 v narodnosocialistični stranki sami, za časa, ko so jo vladali kapetan Röhm, Heine, Schmidt, Blüter, Ernst ali znameniti Beumler, ki je imel drznost, da je »znanstveno utemeljeval« potrebo homoseksualnosti. Takrat je narodnosocialistični tisk molčal o reki gnoja, ki je tekla iz nemškega narodnega telesa in nikomur ni padlo na um, da bi bil na podlagi teh stotin primerov moralne zablode, četudi pri najvišjih idejnih vodjih pokreta, posploševal in blati vso narodnosocialistično gibanje.

Katoliška cerkev nima ničesar prikrivati, ničesar zamolčevati ali olepšavati. Svoj ugled si varuje sama z najstrožjimi odredbami kanonskega zakonika. Treba je prebrati samo can. 2359 in can. 2365, ki kaznujejo cerkvene osebnosti, predvsem če zlorabljajo spovednice. Morda cerkvena sodišča včasih res počasi poslujejo, a tudi to še nikdar ni bilo v škodo, ker se je

Občinske volitve jeseni Notranji minister dr. Korošec o nalogah občin

Belgrad, 7. julija. m. V prostorih JRZ se je danes prvič sestal širši glavni odbor JRZ, kateremu so prisostvovali skoro vsi člani tega odbora. Predsedništvu stranke so navzočni člani glavnega odbora ob vstopu v dvorano priredili burne in dolgotrajne ovacije. Takoj nato je predsednik glavnega odbora in predsednik vlade dr. Milan Stojadinović otvoril sejo ter je ob tej priliki imel tudi daljši govor o naši notranji in zunanji politiki ter o gospodarski politiki naše vlade. V svojem govoru o gospodarski politiki vlade je poudaril znova, da bo vlada še letos rešila tri najvažnejša vprašanja, ki so: končnoveljavna rešitev razdolžitve kmetov, vprašanje pomoči denarnim zavodom ter izvedba še večjih javnih del. Tu je predsednik vlade dr. Stojadinović ponovno omenjal predvsem gradnjo železnice. V svojem daljšem eksponatu je poudaril, da se bo v najkrajšem času pričela graditi železnica Črnomoj — Vrbosko, da bo na ta način Slovenija prišla že enkrat do zveze z morjem.

Izvajanjem dr. Stojadinovića so navzočni člani glavnega odbora burno pritrdjevali. Za tem je imel referat podpredsednik glavnega odbora notranji minister dr. Anton Korošec o predložitvah občinskih volitev. V svojem govoru je dr. Korošec, ki so ga navzočni istotako navdušeno pozdravili, med drugim izjavil tole:

Govor dr. Korošca

Po zakonu o občinah se morajo letos vršiti v vseh državni občinske volitve. Triletna doba se zaključuje za moravsko, vrbasko banovino 6. avgusta letos, za drinsko, donavsko, savsko in primorsko banovino 8. avgusta, za zetsko, vardarsko in dravsko banovino pa dne 15. oktobra. Občinske volitve bodo torej meseca septembra, oktobra in novembra. Te volitve so zelo važne za naše kmetstvo ljudstvo, za vse druge ustanove in državno oblast. Občina upravlja tudi v mnogih stvareh sama s svojo usodo, a za državno oblast so občine one edine, preko katerih izvršuje njene posle splošne državne uprave. Dobro urejene samoupravne občine so važne za narod, ker zadovoljujejo najpotrebnejše skupne interese, za državo pa veljajo kot garancija za zadovoljstvo med ljudstvom, za garancijo reda in miru v državi. Kakor je družina najvažnejša celica družabnega reda, tako je občina najvažnejša celica državnega reda. In kakor je cilj politike naše stranke, da obvarujemo narodu zdravo, moralno in srečno družino, tako se moramo tudi truditi, da bomo dali narodu občine, ki se bodo brigale za skupne potrebe njenih članov bodisi na gospodarskem, kulturnem in socialnem polju. Predsednik občinske uprave mora biti s svojimi odborniki oče in mati občinske družine, poln skrbni za člane občine, mora pa biti kot mati poln ljubezni za svoje otroke. Zupani in občinski odborniki morajo biti nesebični, polni požrtvovalnosti in morajo skrbeti za vse ljudi, predvsem za siromašne, katerim je v največji meri potrebna pomoč in podpora. Čista uprava, čiste roke in široko socialno mišljenje ter delo, to je naš ideal. Naši sovražniki toliko govore o kolektivizmu: vse in vsi za zajednico, vse in vsi za splošno dobro in za družbo. Nikjer se ne more lepše pokazati kolektivnost, kakor ravno v občinah, samo s to razliko, da pojmujemo to bistveno drugače kakor naši nasprotniki. Po našem voditelju občinskega kolektiva ne postavlja komisar, temveč jih voli ljudstvo samo, a program dela in delo samo se ne odreja s puškinim kopitom in bičem, temveč z demokratičnim razgovorjanjem in odločevanjem.

Skrbeti za občino, to mora biti najglavnejša želja vsakega člana občine. Biti predsednik in član občinske uprave mora biti tudi ponos. Povrnimo z nesebičnim in vestnim delom ugled in avtoriteto občinskim samoupravam. Občinske samouprave smatramo za temeljne edince demokratično urejene države. Pri njej se narod nauči, da sam vlada nad seboj in da sam odločuje o svojih stvareh. S tem bo tudi začeto delo za splošno državno upravo. Občina je najboljša šola za državno vzgojo. Zato polagamo največjo važnost na to, da mora biti ravno občina v svojih temeljih zdrava. Zdrava je in more vršiti svojo nalogo, če je tudi v finančnem oziru na solidni podlagi. Radi tega ne odobravamo prakse, ki je bila pod prejšnjimi režimi, da so se namreč vedno znova prevalevala bremena na občine. Treba je vse večje požrtvovalnosti za tako imenovani prenos delokroga drž. poslov, istočasno pa prejšnji režimi niso poskrbeli, da bi občine dobile za te žrtve sredstva. Mi smo kmetijski narod, zato mora naša pozornost biti usmerjena v to, da dvignemo naše kmetске

občine. Treba je dvigniti občine v vsakem pogledu na tako višino, da se bo narod čutil zadovoljnega in da ne bo imel želje in potrebe, da bi zapuščal vas in se selil v mesta. Tu je široko polje za delo in za napredek občine: Šole, društva, vodovodi, ceste, melioracija itd. itd. Za posebno važno in dalekosežno bo smatrala vsako občina tudi industrijska politika, ki bo šla za tem, da dvigne industrijo na vasi. Mnogo industrije je namreč, ki ni vezana na mesto, nasprotno je vezana na vasi, ker ima tu boljše pogoje za razvoj kakor v mestu. Na ta način bo zaposlila občina ljudi, ker bo s tem dala možnost zaslužka, hkratu pa bodo ti ljudje ostali na lastni zemlji. Tu je široko polje, kjer moreta državna oblast in občina skupno delati za celotni napredek.

S takim požrtvovalnim delom bomo najbolje premagali komuniste in vse druge nezadovoljneže ter jih odvrnili od njihovih zablod in zaščitili druge, da bi padali v take zablode. Pri pobijanju komunizma ne sme in ne more nastopiti samo politika, temveč je potrebno, da sodeluje pri tem delu vse narod, če hočemo doseči resničen uspeh.

Na podlagi takih principov in takega gledanja na delo hočemo biti pri letošnji volivni borbi za občinske volitve. Po teh principih bomo izvolili kandidate in vodili borbo. Vsi smo prepričani, da bomo tudi zmagali. Radi tega predlagam:

1. Da v vseh banovinah začnemo borbo za

občinske uprave, da v vseh občinah, v katerih živi JRZ, postavimo svoje kandidate in da poskrbimo za njihov uspeh.

2. Da se pobrigamo, da bo v vsaki občini enotna lista, drugače pa pustimo svobodno izvolitev kandidatov našim pristašem JRZ.

3. Da bodo kandidati poštene, pametni ljudje, med ljudstvom priljubljeni in zvesti pristaši JRZ.

4. Da damo v vsaki banovini navodila za volilno tehniko (volivni imeniki, reklamacije, kandidatne liste, sestava volilnega odbora, volivni akt sam).

Izvajanja dr. Antona Korošca so navzoči člani širšega glavnega odbora sprejeli z burnim in dolgotrajnim odobravanjem ter vzklili »Živio dr. A. Korošec!

Za dr. Korošcem je poročal tajnik glavnega odbora Ljuba Pantić o splošni organizaciji stranke, minister za socialno politiko Dragiša Cvetković o delavski organizaciji JRZ, minister za telesno vzgojo naroda dr. Kogić o organizaciji mladine JRZ. Blagajniško poročilo je podal strankin blagajnik in finančni minister dr. Letica, o strankinem časopisju je pa poročal tajnik glavnega odbora Franc Smodej.

Seja je bila od pol 2. popoldne prekinjena in se je nadaljevala ob 6. Na dnevnem redu je razpravljanje o vseh poročilih, ki so jih posamezni funkcionarji podali na dopoldanskem zasedanju.

Pod Blumom 100 policajev ranjenih v pariških pobojih „Na oblasti ostanemo še dolga leta“

Pariz, 7. julija. AA. Havas poroča: Notranji minister Salengro je podal časnikiarjem snoči daljšo izjavo o dogodkih v Elizejih, pri katerih je bilo ranjenih okoli sto redarjev. 30 so jih morali začasno izločiti iz službe, pet redarjev pa so poslali v bolnišnice. Notranji minister je med drugim rekel: Vlada ne bo dopustila gotovim elementom, ki se priznavajo za pristaše razpuščenih lig, da bi se v bodoče še izpostavljali za branilce reda in pri tem v Parizu izvajali nered. Zato je vlada sprejela sklepe, ki se bodo izvajali brez oklevanja, če bo to potrebno. Kar se tiče 14. julija bo vlada ob reviji čet poskušala dati proslavi najsvetanejši značaj. Vlada pa ne bo trpela, da b. se na trgu Concorde dogajali neredi. Oblast bo razglašala vse demonstrante, ki bi se zbirali na Elizejskih poljanah. Na ta način ne bo prišlo do neredov, ki bi lahko škodili časti in ugledu najslavnejšega dne v zgodovini republike.

Notranji minister je tudi pred časnikiarji ponovil grozilne besede, ki jih je rabil včeraj v svojem govoru na kongresu socijalistične stranke v Creilu. »Imamo namen ostati na oblasti, ne samo par tednov ali mesecev, marveč dolgo let. Ne samo namen imamo, marveč tudi sredstva, da bo ta-

ko, kot želimo. Razne podjetnike svarim, da naj si nikar ne delajo utvar, da bodo mogli z nekim denarnim trustom, ki ga ustvarjajo, sabotirati naše socialne reforme, kot sem obveščen. Znani se bomo branili in v tej brobi bomo zmagovalci mi. Toda tudi proletarijat svarim, naj nikar ne posluša »voditeljev«, ki nimajo pooblaščenja od delavskih organizacij. Poslušati morate samo zastopnike GGT (revolucionarne sindikalne zveze), ker ti imajo pooblastila, da dajejo navodila proletarijatu. Drugi pa ne. Le na ta način boste ljudski vladi pomagali, da bo uresničila svoje obljube.«

Poboji na Korsiki

Snoči so bili v Ajacciu na Korsiki spopaži med pristaši desničarske stranke na eni in policijo in pristaši ljudske fronte na drugi strani. Iz okoliških krajev je prišlo v mesto okrog 500 orožnikov, da ohrani red. Garnizija in vojne ladje, ki se nahajajo v zalivu, so danes v pripravljenosti. Vse kaže, da so bili snočnji izgredi zelo hudi in da je bilo na obeh straneh mnogo ranjenih. Danes je položaj v mestu čeprav izgleda miren, zelo napet. Podrobnosti o snočnjih izgredih še niso znane.

Gdansk - po olimpijadi Poveljnik Königsberga ima nalog, da ga zasede

London, 7. julija. b. »Morning Post« objavlja zelo vznemirljive vesti glede položaja v Gdansk v zvezi z nastopom senatorskega predsednika gdanske države dr. Greiserja v Zenevi. List zaključuje iz tega nastopa, kakor tudi iz enodušnega pisanja nemškega tiska, da nemška vlada zopet nekaj pripravlja. V Angliji so vplivni ljudje, ki bi se z Nemčijo radi pogodili na njeni zapadni meji, da bi enkrat nastopil mir v zapadni Evropi. Pripravljeni so žrtvovati evropski vzhod, samo, da bi na zapadu prišlo do miru. »Morning Post« pravi, da so sedaj celo ti krogi vznemirjeni, ker niso pričakovali, da bo Nemčija tako viharno nastopala in se prehitrimi rešitvami na vzhodu zamajala evropski mir. List piše, da ima iz prvega vira informacijo, da ima poveljnik posadke v Königsbergu v Vzhodni Prusiji nalog, da na dogovorjeno znamenje takoj zasede mesto Ddansk in postavi Evropo zopet pred gotovo dejstvo. »Nemčija pripravlja nov udar in ne bo treba dolgo čakati, pa bomo zopet slišali nemške državniške govorniki o časti in o neobhodni potrebi, da Nemčija varuje svojo čast ter da je pripravljena tudi mir žrtvovati, samo, da si ohrani čast.«

že zdavnaj iz cerkvenih redov izgnane ljudi šteti v breme Cerkev in jo tudi zanje delati odgovorne. Zakaj je treba v katolištvu, ki ima neovrgljive kulturne zasluge, iskati senčnate strani, zakaj v katolištvu vse smešiti in brskati v zgodovini samo po teminah? Rekli smo, da je vsa ta gonja sistematična in da je njen cilj dokazati, kot je napisalo glasilo »nemških vernikov«, da je krščanstvo odgovorno za moralno propast nemštva, kakor sploh vsega človeštva.

Nemški katolicizem preživlja sedaj težke preizkušnje. Vesoljno katolištvo je z njim eno, eno v trpljenju, a tudi eno v trdni zavesti, da boljševizem, ki se je za ta primer odel v rjavo obleko in si prišil kljukasti križ, svojega cilja ne bo dosegel. Da bo izšel iz teh bojov okrepjen in očiščen in bo znova dokazal, kar trdi pastirsko pismo trierskega škofa, »da katoliške cerkve in njenega nauka tudi odpadki, ki jih plima izmeče na obalo, ne morejo onesnažiti.«

Naj naše katoliško ljudstvo ne naseda tej gonji sovraštva. Blato, ki ga meče na Cerkev naš liberalni in ljudskofrontaški tisk, bo prej prenehalo kot katoliška cerkev in njen večni nauk!

Beck odločen Tajno potovanje v Berlin

Varšava, 7. julija b. Popolnoma nepričakovano se je že včeraj vrnil poljski zunanji minister Beck v Varšavo ter je imel izredno važno konferenco v krogu sedanjih voditeljev poljske republike. Do tega trenutka uradno še ni ničesar znanega o namerah poljske vlade, vendar pa se v političnih krogih resno govori, da je bilo snoči sklenjeno, da se na prijateljski način opozori Nemčijo, da bodo dosegli dobri odnosi med Nemčijo in Poljsko najresneje ogroženi, če bo Nemčija skušala s silo zatreti vse poljske pravice v Gdansk. Se huje pa bi bilo, če bi hotela Nemčija izvršiti Anschluss Gdanska k Nemčiji. V tem primeru bi morala Poljska z Nemčijo popolnoma prekiniti. Na ta odločni korak pa se je moral poljski zunanji minister Beck odločiti kljub svojem prijateljskemu razpoloženju do Nemčije, ki ga je pri vsaki priliki kazal in podprl tudi z dejstvi. Beck je moral nastopiti to pot predvsem zaradi tega, ker se opaža v širokih narodnih plasteh vedno večje nezadovoljstvo, pa tudi nevarno ogorčenje proti popustljivosti poljske zunanje politike napram Nemčiji.

Za sedaj se je poljskemu zunanjemu ministru Becku posrečilo, da si je izposloval od

Nadaljevanje na 2. strani zgoraj.

